

32001D0303

13.4.2001

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 104/3

DECYZJA KOMISJI

z dnia 11 kwietnia 2001 r.

ustanawiająca warunki zwalczania i eliminacji pryszczycy u zagrożonych gatunków w zastosowaniu art. 13 dyrektywy 85/511/EWG

(notyfikowana jako dokument nr C(2001) 1107)

(Tekst mający znaczenia dla EOG)

(2001/303/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzspółnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego⁽¹⁾, ostatnio zmieniona dyrektywą 92/118/EWG⁽²⁾, w szczególności jej art. 10,

uwzględniając dyrektywę 85/511/EWG z dnia 18 listopada 1985 r. wprowadzającą wspólnotowe środki zwalczania pryszczycy⁽³⁾, ostatnio zmienioną Aktem Przystąpienia Austrii, Finlandii i Szwecji, w szczególności jej art. 13 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 13 ust. 3 dyrektywy Rady 85/511/EWG ustanowiono przepisy dotyczące szczepień interwencyjnych.
- (2) Zasady przewidziane w tym artykule wymagają wyważenia decyzji o przeprowadzeniu szczepień wbrew podstawowym interesom Wspólnoty, które nie mogą być zagrożone.
- (3) Po stwierdzeniu ognisk pryszczycy w Zjednoczonym Królestwie, Francji, Niemczech i Irlandii Komisja przyjęła decyzje 2001/172/WE⁽⁴⁾, 2001/208/WE⁽⁵⁾, 2001/223/WE⁽⁶⁾ i 2001/234/WE⁽⁷⁾ dotyczące niektórych środków ochronnych w odniesieniu do pryszczycy w odpowiednich Państwach Członkowskich.
- (4) Decyzja Komisji 2001/246/WE⁽⁸⁾ z dnia 27 marca 2001 r. ustanawiająca warunki zwalczania i eliminacji pryszczycy w Niemczech w zastosowaniu art. 13 dyrektywy 85/511/EWG również została przyjęta w celu umożliwienia Niemcom zastosowania szczepień prewencyjnych przed zabiciem zwierząt wrażliwych w gospodarstwach usytuowanych w pobliżu zakażonych lub podejrzewanych o zakażenie gospodarstw, jako środka zaradczego, biorąc pod uwagę sytuację epidemiologiczną i wysoką obsadę zwierząt wrażliwych w niektórych częściach terytorium.

- (5) Zabijanie zagrożonych gatunków wrażliwych na pryszczycę będzie niepotrzebną stratą materiału genetycznego i może spowodować wyginięcie gatunków, dlatego ta cenna część naszego światowego dziedzictwa powinna być starannie chroniona.
- (6) Ogrody zoologiczne lub inne jednostki posiadające zezwolenie na posiadanie zagrożonych gatunków powinny wprowadzić zasady dobrej praktyki hodowlanej, włącznie z niezbędnymi środkami ostrożności pozwalającymi na uniknięcie możliwego wprowadzenia wirusa pryszczycy do ich pomieszczeń.
- (7) Zgodnie z art. 13 ust. 3 dyrektywy 85/511/EWG, gdy właściwe władze Państw Członkowskich uznają, że pryszczycy może zagrozić zagrożonym gatunkom lub innym bardzo rzadkim rasom lub zwierzętom wykorzystywanym w niezastąpionych i ważnych badaniach, niezbędne jest zapewnienie procedur i zasad technicznych w odniesieniu do szczepień ochronnych, które mogą być włączone na podstawie analizy indywidualnych przypadków; powinny one zostać sprecyzowane w programie, który Państwo Członkowskie może przekazać Komisji jako dodatkowy instrument mający na celu ochronę zwierząt z gatunków wrażliwych.
- (8) Szczegółowe środki w odniesieniu do użycia szczepionek, identyfikacji i późniejszych kontroli tych zwierząt muszą zostać włączone do powyższego programu.
- (9) W sprawozdaniu z dnia 10 marca 1999 r. Komitet Naukowy ds. Zdrowia i Dobrostanu Zwierząt wydał zalecenia dotyczące strategii szczepień interwencyjnych przeciwko pryszczycy, które należy wziąć pod uwagę⁽⁹⁾.
- (10) Przeprowadzenie jakiegokolwiek rodzaju szczepień, nawet ograniczonych do specjalnych kategorii zwierząt, które zasadniczo nie są objęte handlem, może prowadzić do narażenia statusu w odniesieniu do pryszczycy w dziedzinie handlu międzynarodowego nie tylko w stosunku do Państwa Członkowskiego lub części jego terytorium, na którym przeprowadzane są szczepienia.
- (11) Przed podjęciem decyzji dotyczącej szczepień interwencyjnych Komisja musi zapewnić, że środki, które powinny zostać podjęte, zawierają przynajmniej środki przewidziane w art. 13 ust. 3 tiret pierwsze do szóste dyrektywy 85/511/EWG.

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 29.⁽²⁾ Dz.U. L 62 z 15.3.1993, str. 49.⁽³⁾ Dz.U. L 315 z 26.11.1985, str. 11.⁽⁴⁾ Dz.U. L 62 z 2.3.2001, str. 22.⁽⁵⁾ Dz.U. L 73 z 15.3.2001, str. 38.⁽⁶⁾ Dz.U. L 82 z 22.3.2001, str. 29.⁽⁷⁾ Dz.U. L 84 z 23.3.2001, str. 62.⁽⁸⁾ Dz.U. L 88 z 28.3.2001, str. 21.⁽⁹⁾ http://europa.eu.int/comm/food/fs/sc/scah/outcome_en.html.

- (12) Konieczna będzie weryfikacja obecnych wymagań i ryzyka w odniesieniu do handlu szczepionymi zwierzętami z ogrodów zoologicznych w ramach Komitetu Naukowego wspólnie z „Międzynarodowym Biurem Epizootycznym”.
- (13) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Do celów tej decyzji stosuje się następujące definicje: „Gatunki zagrożone” oznaczają zwierzęta wymienione w kategoriach; gatunki wymarłe na wolności, gatunki poważnie zagrożone, gatunki zagrożone i wrażliwe znajdujące się na bieżącej Czerwonej Liście Zagrożonych Gatunków IUCN.

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie gwarantują, że ogrody zoologiczne lub inne jednostki mające zezwolenie na posiadanie zagrożonych gatunków, które mogą być narażone na zarażenie spowodowane ogniskiem pryszczycy, wprowadzą dobrą praktykę weterynaryjną oraz podejmą niezbędne środki ostrożności w celu uniknięcia możliwego wprowadzenia wirusa pryszczycy do ich pomieszczeń. Środki takie obejmują: zakaz przemieszczania zwierząt z gatunków wrażliwych do pomieszczeń, zakaz trzymania gatunków wrażliwych w pomieszczeniach, zapewnienie, że sprzedawana żywność i ściółka nie są skażone, zamknięcie dla publiczności schronisk zwierząt z gatunków wrażliwych, zapobieganie kontaktom i żywieniu tych zwierząt przez publiczność, zapewnienie, że pracownicy nie mają kontaktu ze zwierzętami z gatunków wrażliwych poza ogrodem zoologicznym i nie przekraczają granic okręgów zagrożonych i zakażonych wyznaczonych w celu zwalczania pryszczycy, zapobieganie kontaktom ze zwierzętami wrażliwymi spoza ogrodu zoologicznego, wprowadzenie dezynfekcji przy bramach wejściowych i przy wejściach do pomieszczeń służbowych, czasowe zamknięcie całego lub części ogrodu zoologicznego. Środki te mają zastosowanie co najmniej do czasu, kiedy Państwa Członkowskie będą pewne, że ryzyko pojawienia się choroby osiągnęło swój normalny poziom.

2. Bez uszczerbku dla dyrektywy Rady 85/511/EWG, w szczególności jej art. 4, 5 i 9, Państwa Członkowskie mogą zdecydować o zastosowaniu szczepień interwencyjnych, gatunków wrażliwych na pryszczycę, gatunków zagrożonych należących do ogrodów zoologicznych oraz uznanych za narażone na zakażenie, które są oddalone od ogniska pryszczycy o 25 kilometrów, zgodnie z warunkami określonymi w Załączniku.

Państwo Członkowskie może podjąć decyzję, w zależności od przypadku, o rozszerzeniu szczepień na zwierzęta bardzo rzadkich ras hodowlanych lub na zwierzęta wykorzystywane do niezastąpionych i ważnych prac badawczych, które mogą być tak samo zagrożone, na takich samych warunkach.

3. Przed rozpoczęciem stosowania środków określonych w ust. 2 Państwo Członkowskie przedstawia program w celu zapewnienia, że inne Państwa Członkowskie i Komisja są w szczególności oficjalnie powiadomione o: dokładnym adresie i położeniu zbioru zwierząt, w którym mają odbywać się szczepienia, włącznie z wyczerpującym planem granic obszaru, zagród i kojców dla zwierząt oraz szczegółową identyfikacją i liczbą zwierząt, które mają być szczepione, z podziałem na gatunki, wraz z poszczególnymi numerami identyfikacyjnymi i położeniem na planie, typie szczepionki i czasie rozpoczęcia i zakończenia szczepienia oraz okolicznościach powodujących podjęcie decyzji o wdrożeniu środków.

4. Państwa Członkowskie muszą zagwarantować, że zwierzęta te nie są sprzedawane lub przewożone między Państwami Członkowskimi, a produkty otrzymane z tych zwierząt nie wejdą do łańcucha pokarmowego człowieka.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 11 kwietnia 2001 r.

W imieniu Komisji

David BYRNE

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Warunki stosowania szczepień interwencyjnych w związku ze zwalczaniem i eliminacją pryszczycy w zastosowaniu art. 13 ust. 3 dyrektywy 85/511/EWG

1	Zasięg obszaru geograficznego, na którym są przeprowadzane szczepienia	Szczepienia są przeprowadzane wyłącznie gdy potwierdzono ognisko pryszczycy w odległości 25 kilometrów od zbioru zwierząt z ogrodu zoologicznego zawierającego zagrożone gatunki. Należy przedstawić szczegółowy plan pomieszczeń z uwzględnieniem zagród i kopców zwierząt, które powinny być zaszczepione oraz szczegóły dotyczące granic obszaru i jego ogrodzenia lub innych środków kontroli. Dodatkowo należy przedstawić szczegółowy plan jego położenia geograficznego i odległość od wszystkich gospodarstw w promieniu trzech kilometrów.
2	Gatunki i wiek zwierząt, które mają być zaszczepione	Wszystkie zwierzęta w zbiorze zwierząt wrażliwych niezależnie od ich płci, wieku i statusu rozrodczy. Należy dostarczyć wykaz wszystkich zwierząt, które mają być zaszczepione, razem z ich identyfikacją.
3	Czas trwania akcji szczepień	Każda akcja szczepień zostaje zakończona w ciągu 48 godzin.
4	Szczegółne wstrzymanie przemieszczania szczepionych zwierząt i produktów uzyskanych z tych zwierząt	Środki ustanowione w art. 4 dyrektywy 85/511/EWG stosuje się do pomieszczeń, w których szczepienie interwencyjne będzie miało miejsce do 30 dni po zakończeniu ostatniego szczepienia. Szczepione zwierzęta nie są sprzedawane lub przewożone między Państwami Członkowskimi, lecz mogą być przewożone pod urzędowym nadzorem między zbiorami zwierząt z ogrodów zoologicznych o tym samym statusie, w tym samym Państwie Członkowskim. Produkty zwierzęce pochodzące od takich zwierząt nie wchodzi do łańcucha pokarmowego.
5	Specjalna identyfikacja i specjalna rejestracja szczepionych zwierząt	Należy zapewnić możliwość indywidualnej identyfikacji szczepionych zwierząt, a ich dokumenty identyfikacyjne powinny zawierać szczegółowe informacje na ten temat. W miarę możliwości po szczepieniu należy umieścić niezmywalny znak zaświadczenia, że zwierzęta zostały zaszczepione.
6	Inne kwestie, które mają zastosowanie do szczepień interwencyjnych	
6.1	Przeprowadzenie akcji szczepień	Szczepienie przeprowadzane jest pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii właściwych władz. Należy zapewnić niezbędne środki w celu uniknięcia możliwego rozprzestrzenienia wirusa. Każda pozostałość szczepionki jest odsyłana do punktu dystrybucji szczepionek z pisemnym protokołem liczby zaszczepionych zwierząt oraz liczby zużytych dawek. W miarę możliwości należy pobrać próbki krwi do testów serologicznych w kierunku pryszczycy przed i co najmniej 30 dni po szczepieniu. Wynik testu powinien być przechowywany przez co najmniej 10 lat.
6.2	Stosowana szczepionka	Inaktywowana szczepionka przeznaczona do użycia jest odpowiednio opracowana i skuteczna do zwalczania występującego typu wirusa. Szczepionka jest używana zgodnie z instrukcjami producenta i/lub władz weterynaryjnych.
6.3	Informacja przeznaczona dla Komisji na temat wdrożenia tego programu	Państwa Członkowskie przedstawiają Komisji szczegółowe sprawozdanie z wykonania programu, zawierające wyniki testów przeprowadzonych w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego.